

610 21. Dec. 1894: Eneſte Beh. af Lovf. om en midlert. Omfordel. af Folketingsvalgfr.

en Kreds til den, medens de 6 andre tilfaldt Oppositionen, skønt den langt mere naturligere og retfærdigere Fordeling efter al Sandhønlighed vilde give den konſervative Del 3 af Kredſene. Som Repræſentant for Vendsyſſel kunde jeg derfor ikke ſtemme for en ſaadan Ordning, men jeg forſtaar godt, at det vil være lettere for den ærede 3dje Landſtungsmand for 7de Kreds (Madsen-Nygdal) at reſignere over for Regeringens Forſlag, naar det har en ſaadan Karakter. Hvis Regeringsforſlaget var i den Grad i Fævor af Venſtre alle andre Steder ſom for Vendsyſſels Vedkommende, hørte der ganſte viſt ikke megen Reſignation for Oppositionen til at ſtemme derfor. Jeg hører jo til de viſtnot ikke mange her i Tinget, ſom hellere ville tage de 137 Kredſe end ſlet intet, og ſom Folge deraf maatte jeg naturligviſ ſørge for, naar jeg talte, at jeg ikke aſſar mig Vejen til at arbejde for de 137 Kredſe, hvis et Kompromis ikke kom i Stand, men jeg maa paa det beſtemteſte proteſtere imod, at man benytter ſig af mine perſonlige Udtalelſer til at ſøge at bevife, at Landſtinget var villigt til at tage de 137 Kredſe, og for at ingen Miſforſtaeſe ſkal være til Stede i den Henſeende, udtaler jeg her ſom min beſtemte Formening, at Tinget i ſin nuværende Sammenſætning ikke under nogen ſom helſt Omſtændighed vil gaa med dertil, navnlig ikke efter at have ſet, i hvilken Grad der ogſaa i det andet Ting er Modvilje mod en ſaadan Ordning. Saa kunne de Herrer, hvis de ſole Trang dertil, proteſtere derimod, om det hjælper noget, at det kommer frem, ſkal jeg ikke kunne ſige noget om. Jeg forſtaar ſaa godt Henſigten med at ſtille det frem ſaaledes, ſom om Landſtinget vil, men Folketinget vil ikke. Vi ſtaa nemlig foran et Folketingsvalg, medens der er længe til Landſtungsvalgene. Jeg er ikke ſikker paa, at vi ſaa Paſtaanden ſlaaet ned, men der er den Fordel ved at proteſtere derimod, at den da i Fremtiden kan ſtemples ſom bitterlig Uſandhed, naar den kommer tilbage.

Paa ſamme Maade maa jeg naturligviſ proteſtere mod, at Komplotter og den Slags Ting ſkulde ligge bag ved dette Lovforſlag. Det er let at gøre det, mine Herrer, i dette Ting; de vide nemlig alle ſammen, hvorfra det er kommet. Jeg dølger ikke det Anſvar,

og ſkal altid være mig det beſendt, og der er ikke et eneſte Medlem i dette Ting, det ved jeg beſtemt, ſom har den mindſte Tvivl om, at jeg har fremsat det ſom Byrepræſentant i Byernes Inter-eſter, ogſaa Kjøbenhavns, for at ſaa ſaa meget ſom paa nogen Maade muligt, da jeg ſaa, der ikke var nogen Mulighed for at komme til den ſtore Forøgelse. Det, at det alſaa nu ſtilles frem alle Vegne, ogſaa i det andet Ting, ſom om det var et Komplot for at narre Byerne, ſærlig Kjøbenhavn, fra deres Valgret, er unægteligt at ſtille. Sagen ſaa-dan paa Hovedet, ſom jeg aldrig har ſet en lignende Sag blive ſtillet, ſkønt jeg dog har lært og ſet adſtilligt i mit Liv. Det har naturligviſ ikke kunnet undgaa, at de Herrer her i Tinget, ſom nærmere ſtaa paa ſamme Standpunkt ſom det ærede 1ſte Medlem for 8de Kreds (N. B. Breinholt), om de end ikke juſt have ſtemt med ham, have rettet forſtellige Henvendelſer til mig efter den Agitation, der er kommen i Stand om denne Sag, og ſagt mer eller mindre ſpydigt eller bebrejdende: Nu kan De ſe, hvad Tak De ſaar; hvis vi ingen Ting havde gjort, hvis vi havde fulgt det 1ſte Medlem for 8de Kreds, havde vi ikke ſaaet nær ſaa megen Agitation, ſom vi have ſaaet nu, da vi netop vilde ſtaffe Byerne noget. Men jeg vil ſige, at det er altid beſt at følge ſin Overbeviſning, og jeg er overbeviſt om, at den Agitation, ſom nu er fremme, aldrig vil kunne blive ſaa ondartet ſom den Agitation, der kunde bygges paa, at vi ingen Ting vilde. Den ſidſte vilde nemlig have noget ſandt i ſig, medens den førſte efter min Mening fuldſtændig er blottet for Sandhed. Jeg er overbeviſt om, at det nok ſkal lykkes os at ſaa den ſande Sammenhæng frem, at det er gjort i Byernes Inter-eſter, og at vi ere gaaede ſaa langt, ſom vi kunde, for at ſtaffe Byerne, ogſaa Kjøbenhavn, hvad der paa nogen Maade kunde naas. Det er Sandheden, og det vil ogſaa nok blive troet af dem, der i det hele taget ville tro Sandhed og ikke ere ſom Kong Midas, at under Indtryk af Valgenes Nærhed kunne de tro de mærkeligſte Ting. Saa vil naturligviſ ogſaa det falde bort med det ſamme, at det ſkulde være en Vej, vi vare ſlaaede ind paa, hvorefter man i Fremtiden meget let kunde ſtaffe Flertal, thi naar man